

לא תפדה וערפתו" — וקוברו, שהרי אסור הוא בהנאה.⁽⁸⁾

ומצות היבום קודמת רק בראשונה, שהיו מתכוונין המייבמים לשם מצוה —

מצוות הפרייה של פטר חמור קודמת למצות עריפה, שנאמר "ואם לא תפדה, וערפתו".

ואילו עכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה אלא לשם בעילה, אמרו חכמים: מצות חליצה קודמת למצות יבום.

מצות היעידה שמיעד האדון את אמתו העבריה לאשה — לו או לבנו, קודמת למצות הפרייה שפודין את האמה העבריה על ידי שמשלמים את ערך השנים הנותרות ["גרעון כסף"],⁽⁹⁾ שנאמר בפרשת אמה העבריה [שמות כא ח]: "אשר לא יעדה, והפדה", ומשמע: אבל אם יעדה — מוטב.

מצות הגאולה של בהמה שהקדשה לבדק הבית — היא באדון [במקדיש], שיפדנה המקדיש מיד ההקדש, ללמד שהוא [המקדיש] קודם לכל אדם, שנאמר [ויקרא כז]: "ואם בבהמה הטמאה [ואם יקדיש איש בהמה טמאה לבדק הבית] ופדה בערכך [כפי מה שיעריכנה הכהן], ויסף חמישיתו עליו [שהבעלים מוסיפים חומש כשפודים את הקדשם], ואם לא יגאל [על ידי הבעלים], ונמכר [לאחרים] בערכך".

מצות היבום של אשת אחיו שמת ואין לו בנים קודמת למצות חליצה שחולצת אשת אחיו לו את נעלו.

הדרן עלך הלוקח עובר חמורו

8. ראה סוגיית הגמרא לעיל ט' וי', אם מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור או לא.
9. מהרי"ט אלאזי [טו ג] הביא בשם תוספות דכתיב "והפדה", ראה שם.

8. ראה סוגיית הגמרא לעיל ט' וי', אם מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור או לא.
9. מהרי"ט אלאזי [טו ג] הביא בשם תוספות